

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-261 (28) 07/08/KSR

Warszawa, dnia 5 września 2008 r.

DECYZJA NR 70/2008

I. Na podstawie art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b), pkt 2 lit. b) i c) oraz ust. 12, w związku z art. 10 ust. 1, art. 5 ust. 1, art. 4 ust. 1 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 215), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa krzeselka do karmienia BOOM (nr katalogowy 3715), wprowadzonego na polski rynek przez przedsiębiorcę Pawła Antczaka, prowadzącego działalność pod nazwą ONO w Poznaniu, stwierdza się, że produkt nie jest bezpieczny i przedsiębiorcy temu:

- 1) w przypadku egzemplarzy krzeselka do karmienia BOOM (nr katalogowy 3715), które nie zostały jeszcze wprowadzone na rynek – zakazuje się dalszego wprowadzania na rynek tych produktów i nakazuje się podjęcie czynności niezbędnych do zapewnienia przestrzegania tego nakazu; dowody podjęcia tych czynności należy przekazać Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów niezwłocznie, nie później niż w terminie 21 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji;
- 2) w przypadku egzemplarzy krzeselka do karmienia BOOM (nr katalogowy 3715) wprowadzonych na rynek – nakazuje się natychmiastowe wycofanie z rynku produktów; dowody wykonania decyzji należy przekazać Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów niezwłocznie, nie później niż w terminie 21 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.
- 3) nakazuje się ostrzeżenie konsumentów o zagrożeniach stwarzanych przez krzeselko do karmienia BOOM (nr katalogowy 3715) poprzez umieszczenie ostrzeżenia odpowiedniej treści na stronie internetowej przedsiębiorcy: www.babyono.pl

II. Na podstawie art. 33a ust. 1 pkt 2) w związku z art. 10 ust. 1 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 215) nakłada się na przedsiębiorcę Pawła Antczaka, prowadzącego działalność pod nazwą ONO w Poznaniu, karę pieniężną w wysokości 15 000 zł (słownie: piętnastu tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 7 listopada 2007 r. Główny Inspektorat Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK) protokół wraz z aktami kontroli dotyczącymi krzeselka do karmienia BOOM (nr katalogowy 3715), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Pawła Antczaka, prowadzącego działalność pod nazwą ONO w Poznaniu.

W trakcie kontroli w przedsiębiorstwie „ONO” w Poznaniu, przy ul. Kowalewickiej 13, inspektorzy reprezentujący Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu, w ofercie sprzedaży stwierdzili produkt – krzeselko do karmienia BOOM (nr katalogowy 3715) (dalej krzeselko BOOM), którego próbki pobrali do badań organoleptycznych. Przy ocenie bezpieczeństwa ww. krzeselka, zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 215), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, uwzględniono wymagania określone w normie PN-EN 14988-1:2007 *Wysokie krzeselka dla dzieci Część 1: Wymagania bezpieczeństwa*.

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych stwierdzono, że krzeselko BOOM nie spełnia wymagań bezpieczeństwa w świetle art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. W bocznych płaszczyznach krzeselka, prostopadłych do poziomej powierzchni siedziska, ograniczonych krawędzią tapicerki, ramieniem stelaża i blatem, znajdowały się dwa symetryczne otwory, które pozwoliły na wsunięcie opisanego w pkt 5.2 ww. normy małego próbnika wyobrażającego tułów. W przypadku, gdyby korzystające z produktu dziecko umieściło nogi w tych otworach, mogłoby dojść do uwięźnięcia kończyn, co może skutkować ich zranieniem lub złamaniem. Ponadto stwierdzono brak oznaczenia produktu dotyczącego niepozostawiania dziecka bez opieki, a w treści załączonej instrukcji nie zawarto oświadczeń w zakresie przeznaczenia krzeselka dla

dzieci, które potrafią samodzielnie siedzieć i nieużywania krzeselka jeżeli jakakolwiek jego część jest uszkodzona lub jej brakuje.

W toku kontroli przedsiębiorca uzupełnił braki w oznakowaniu oraz treści instrukcji. Złożył także oświadczenie, z którego wynika, że w jego ofercie znajduje się 320 sztuk krzesełek BOOM. Zobowiązał się wycofać ww. produkt ze sprzedaży, przedstawił listę dystrybutorów, którym dostarczył ww. produkt oraz przedstawił dowód jego zakupu nr 070522 z dnia 16 maja 2007 r.

Prezes UOKiK, w celu wstępnego zbadania zasadności wszczęcia postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z art. 20a pkt 2) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, pismem z dnia 23 listopada 2007 r., wezwał przedsiębiorcę Pawła Antczaka, prowadzącego działalność pod nazwą ONO w Poznaniu, do przedstawienia dowodów podjęcia zadeklarowanych działań tj. wycofania z rynku krzesełek BOOM. Dowodami takimi miały być w szczególności faktury korygujące, potwierdzające zwrot ww. krzesełek, bądź oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu ww. krzesełek. Prezes UOKiK wezwał równocześnie o przesłanie dokumentów, które określałyby działania podjęte względem 320 sztuk produktów pozostających w ofercie przedsiębiorcy, przykładowo dowodów zwrotu producentowi chińskiemu, bądź protokołów zniszczenia.

W odpowiedzi, w piśmie datowanym na 12 listopada 2007 r. (data wpływu do UOKiK – 17 grudnia 2007 r.), przedsiębiorca zwrócił się o przedłużenie terminu na złożenie oświadczenia o stanie magazynowym i zwrotach krzesełek do dnia 29 grudnia 2007 r., wniosek swój motywując trudnościami w kontaktach z odbiorcami.

Pismem z dnia 29 grudnia 2007 r. przedsiębiorca poinformował o podjęciu działań mających na celu wycofanie ze sprzedaży wszystkich krzesełek BOOM. Dowodem na podjęcie tych działań był wzór pisma przewodniego skierowanego do dystrybutorów krzeselka BOOM oraz oświadczenia pięciu dystrybutorów o nieposiadaniu ww. produktu. Do pisma dołączono także listę dystrybutorów, zgodnie z którą, ww. produkt dostarczono w okresie od 20 kwietnia do 27 września 2007 r. 14 dystrybutorom krajowym oraz dwóm zagranicznym w łącznej liczbie 150 sztuk. Przedsiębiorca zadeklarował także sprzedaż pozostałych w jego posiadaniu sztuk produktu przedsiębiorcy Pelikan z Ukrainy.

W kolejnym piśmie, z dnia 18 stycznia 2008 r. przedsiębiorca zawiadomił o otrzymaniu odpowiedzi od wszystkich dystrybutorów krzesełek BOOM. Do pisma przedsiębiorca dołączył oświadczenia 11 dystrybutorów o nieposiadaniu ww. produktu oraz faktury korygujące wystawione przez trzech dystrybutorów. Przedsiębiorca oświadczył, że ww. produkt importował od przedsiębiorcy NINGBO SHENMA z Zhejiang w Chinach, a także

ponownie zadeklarował sprzedaż będących w jego posiadaniu sztuk produktu przedsiębiorcy Pelikan z Ukrainy oraz przedstawił dwie faktury potwierdzające wcześniejsze zakupy ww. produktu przez powyższego przedsiębiorcę: fakturę nr 000037FE z 14 listopada 2007 r. na 100 sztuk oraz fakturę nr 000038FE z 7 grudnia 2007 r. na 50 sztuk.

W pismach z 5 i 6 lutego 2008 r. przedsiębiorca przedstawił stan magazynowy, z którego wynikało, iż na stanie magazynowym znajdują się 222 sztuki krzesełek BOOM.

W związku z powyższymi wątpliwościami odnośnie przedstawionej dokumentacji (rozbieżność w dacie zakupu produktu oraz daty rozpoczęcia sprzedaży ww. produktu), UOKiK zwrócił się pismem z dnia 12 lutego 2008 r. do Departamentu Polityki Celnej Ministerstwa Finansów o informacje na temat ilości sprowadzonego przez przedsiębiorcę Pawła Antczaka, prowadzącego działalność pod nazwą ONO w Poznaniu, produktu – krzeselka BOOM w latach 2006-2008.

W odpowiedzi, w piśmie z 13 marca 2008 r. Departament Polityki Celnej Ministerstwa Finansów poinformował, że przedsiębiorca Paweł Antczak, prowadzący działalność pod nazwą ONO w Poznaniu, sprowadził krzeselko BOOM w dwóch partiach, które zostały zgłoszone 23 marca i 27 czerwca 2007 r. Łączna liczba sprowadzonych krzesełek BOOM wyniosła 940 sztuk.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał, iż przedstawiane wcześniej przez przedsiębiorcę Pawła Antczaka, prowadzącego działalność pod nazwą ONO w Poznaniu informacje nie były prawdziwe i pismem z dnia 1 kwietnia 2008 r. powiadomił tego przedsiębiorcę (strona postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w sprawie ogólnego bezpieczeństwa krzeselka do karmienia BOOM.

Pismem z 10 kwietnia 2008 r. strona postępowania wyjaśniła, iż rozbieżności w podanych przez stronę informacjach wynikały z błędnej oceny protokołu kontroli Inspekcji Handlowej oraz pierwszego pisma UOKiK z 23 listopada 2007 r., z których, w ocenie strony, wynikało, że zakwestionowano jedynie ostatnią dostawę krzeselka BOOM. W związku z powyższym strona zwróciła się o umożliwienie jej przesłania deklaracji bądź faktur korygujących przedstawionych przez pozostałych dystrybutorów w terminie do końca kwietnia 2008 r.

Pismem z dnia 5 maja 2008 r. strona przesłała oświadczenie, w którym zapewniała o poinformowaniu wszystkich klientów, którzy kupili krzeselko BOOM, o konieczności zwrotu ww. produktu, bądź przesłania oświadczenia o jego nieposiadaniu. Strona dołączyła także uzupełnioną listę dystrybutorów, z której wynikało, że ww. produkt dostarczono 56

dystrybutorom krajowym oraz pięciu zagranicznym. Strona dołączyła do pisma także oświadczenia 24 dystrybutorów o nieposiadaniu ww. produktu oraz faktury korygujące wystawione przez czterech dystrybutorów potwierdzających zwrot ww. produktu.

Prezes UOKiK w piśmie z dnia 1 lipca 2008 r. wezwał stronę do przedstawienia dalszych dowodów podjętych działań, świadczących o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez krzeselko BOOM, w szczególności działań podjętych w stosunku do produktów, które zgodnie z deklaracjami znajdowały się na stanie magazynowym, a także produktów, które zostały zwrócone stronie przez dystrybutorów. Prezes UOKiK zwrócił także uwagę na braki formalne, jakimi było obciążone wcześniejsze pismo strony, oraz wezwał stronę do uzupełnienia tych braków tj. złożenie oświadczenia zawartego w tym piśmie przez osobę upoważnioną do reprezentowania spółki, bądź przedstawienie pełnomocnictwa dla osoby podpisującej pismo, a także poświadczenie za zgodność z oryginałem przesłanych z pismem dokumentów. Strona w toku dalszego postępowania nie potwierdziła jednak przesłanych uprzednio pism, w związku z czym Prezes UOKiK nie uznał ich za oświadczenia strony i nie uwzględnił w dalszym toku postępowania zawartych w nich deklaracji.

W odpowiedzi, pismem datowanym na 6 lutego 2008 r., a które wpłynęło do UOKiK 25 lipca 2008 r., strona przekazała poświadczone za zgodność z oryginałem oświadczenia o nieposiadaniu ww. produktu oraz faktury korygujące potwierdzające jego zwrot. Strona oświadczyła ponadto, iż nawiązała kontakt z chińskim producentem, celem nabycia nowych tapicerek. Montaż owych nowych tapicerek do krzeselka BOOM miałby wyeliminować nieprawidłowości konstrukcyjne, a przez to wyeliminować zagrożenia stwarzane przez krzeselko będące przedmiotem postępowania.

Pismem z dnia 6 sierpnia 2008 r. Prezes UOKiK poinformował stronę, że zaproponowany przez nią sposób zmiany konstrukcji, z uwagi na brak dowodów, nie daje gwarancji spełniania wymagań bezpieczeństwa przez krzeselka do karmienia BOOM. W tym samym piśmie wezwał do przedstawienia dalszych dowodów wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez ww. krzeselko, a także wyjaśnienie rozbieżności w przedstawionej wcześniej przez stronę dokumentacji.

Jednocześnie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawem do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W odpowiedzi, w piśmie z 11 sierpnia 2008 r. strona wytłumaczyła rozbieżności we wcześniejszej dokumentacji sprzedażą produktu na Ukrainę. Strona przedstawiła także jako dowód wyeliminowania zagrożenia zdjęcia, przekazane stronie przez producenta tapicerek,

przedstawiające krzeselko spełniające wymagania normy. Strona przedłożyła ponadto poświadczoną za zgodność z oryginałem listę dystrybutorów, z której wynikało, że ww. produkt dostarczono 56 dystrybutorom krajowym oraz czterem zagranicznym.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Krzeselko do karmienia BOOM (nr katalogowy 3715) (dalej – krzeselko BOOM) zostało wprowadzone na polski rynek przez przedsiębiorcę Pawła Antczaka, prowadzącego działalność pod nazwą ONO w Poznaniu, który jest producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit b) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym za producenta uznaje się przedstawiciela wytwórcy, a jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela – importera produktu, w przypadkach gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. W trakcie kontroli Inspekcji Handlowej strona oświadczyła, iż zakupiła produkt od chińskiego przedsiębiorcy NINGBO SHENMA, na dowód czego przedstawiła fakturę nr nr 070522 z dnia 16 maja 2007 r.

Zgodnie z art. 10 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie jest produktem bezpiecznym.

Badania organoleptyczne przeprowadzone przez inspektorów reprezentujących Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu wykazały, że konstrukcja krzeselka BOOM nie była zgodna z wymaganiami pkt 5.2 normy PN-EN 14988-1:2007 *Wysokie krzeselka dla dzieci Część 1: Wymagania bezpieczeństwa*, ponieważ w bocznych płaszczyznach krzeselka, prostopadłych do poziomej powierzchni siedziska, ograniczonych krawędzią tapicerki, ramieniem stelaża i blatem, znajdowały się dwa symetryczne otwory, które pozwoliły na wsunięcie opisanego w normie małego próbnika wyobrażającego tułów.

W przypadku, gdyby korzystające z produktu dziecko umieściło nogi w tych otworach, mogłoby dojść do uwięźnięcia kończyn, co może skutkować ich zranieniem lub złamaniem.

Opierając się na wynikach ww. badań oraz oświadczeniu strony o podjęciu działań, Prezes UOKiK postanowił wstępnie zbadać zasadność wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa krzeselka BOOM i na podst. art. 20a pkt 2) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów wezwał przedsiębiorcę Pawła Antczaka, prowadzącego działalność pod nazwą ONO w Poznaniu, do przedstawienia dowodów podjęcia zadeklarowanych działań.

Prezes UOKiK w toku czynności wyjaśniających zweryfikował oświadczenia o dobrowolnych działaniach, w wyniku czego ujawnione zostały sprzeczności pomiędzy powyższymi oświadczeniami, a informacjami dotyczącymi produktu – krzeselek BOOM, które Prezes UOKiK uzyskał od Departamentu Polityki Celnej Ministerstwa Finansów (pismo z dnia 13 marca 2008 r.), wobec czego wszczęto postępowanie administracyjne.

Strona w toku postępowania przedstawiła oświadczenia 35 dystrybutorów o nieposiadaniu ww. produktu oraz faktury korygujące wystawione przez siedmiu dystrybutorów spośród łącznej liczby 60 podmiotów, którym dostarczyła ww. produkt. W związku z tym Prezes UOKiK uznał, że przedsiębiorca Paweł Antczak, prowadzący działalność pod nazwą ONO w Poznaniu, nie powiadomił wszystkich dystrybutorów krzeselka BOOM o konieczności podjęcia działań w związku z niespełnieniem przez ww. produkt wymagań bezpieczeństwa.

W opinii Prezesa UOKiK również zaproponowany przez stronę sposób wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez krzeselka BOOM, polegający na wymianie tapicerek, nie może zostać zaakceptowany. Strona nie przedstawiła bowiem żadnych dowodów z których wynikałoby, że deklarowana zmiana tapicerki zostanie wprowadzona, a także że wyeliminuje ona zagrożenie polegające na występowaniu w bocznych płaszczyznach krzeselka dwóch symetrycznych otworów – umieszczenie nóg w tych otworach, mogłoby skutkować ich uwięźnięciem, a w konsekwencji ich zranieniem lub złamaniem. Z uwagi na fakt, że strona nie prowadzi działalności gospodarczej w zakresie produkcji, Prezes UOKiK w piśmie z 6 sierpnia 2008 r. zwrócił się o przedstawienie dowodów potwierdzających fakt, że wymiana zostanie faktycznie dokonana i wyeliminuje wskazane wyżej zagrożenia. Strona jako jedyny dowód przedstawiła zdjęcia tapicerki przekazane przez dostawcę. Brak było natomiast innych dowodów w postaci np. umowy z firmą zewnętrzną, która wprowadziłaby zmiany w konstrukcji krzeselka BOOM czy badań potwierdzających spełnianie wymagań bezpieczeństwa po wprowadzeniu do niego zmian konstrukcyjnych.

Biorąc pod uwagę fakt, iż produkt jest przeznaczony do używania przez dzieci, a więc kategorię konsumentów szczególnie chronioną przez prawo, a także zważywszy na znaczną liczbę produktu, jaka została wprowadzona na rynek, Prezes UOKiK uznał, że zasadne będzie zamieszczenie ostrzeżenia o zagrożeniach stwarzanych przez krzeselko BOOM na stronie internetowej www.babyono.pl.

Z uwagi na powyższe Prezes UOKiK stwierdził, że strona postępowania – przedsiębiorca Paweł Antczak, prowadzący działalność pod nazwą ONO w Poznaniu, nie usunął przyczyn zagrożeń, stwarzanych przez krzeselka BOOM. Prezes UOKiK uznał, że adekwatne do zagrożenia, stwarzanego przez ww. produkty, jest zastosowanie środków określonych w art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b) oraz pkt 2 lit. b) i c) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Ze względu na zagrożenia stwarzane przez krzeselka BOOM, w opinii Prezesa UOKiK niezbędne jest natychmiastowe wycofanie tych produktów z rynku. Odnosząc się do produktów, które nadal znajdują się na rynku, należy je odebrać od dystrybutorów i przekazać Prezesowi UOKiK dowody ich wycofania ze sklepów. W przypadku gdyby dystrybutorzy nie posiadali ww. produktów, a tym samym nie byłoby możliwe ich odebranie, strona postępowania może przedstawić ich pisemne oświadczenia o tym, że nie posiadają w sprzedaży krzesełek BOOM. W przypadku jeśli strona postępowania zamierza w przyszłości ponownie wprowadzać na rynek produkty będące przedmiotem postępowania, powinna wcześniej przedstawić Prezesowi UOKiK dowody potwierdzające, że spełniają one wymagania bezpieczeństwa (np. wyniki badań laboratoryjnych).

Jednocześnie, Prezes UOKiK uznał, że strona postępowania udzieliła organowi nadzoru informacji nieprawdziwych oraz wprowadzających w błąd, co wyczerpuje znamiona określone w art. 33a ust. 1 pkt 2) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W toku kontroli przeprowadzonej przez inspektorów reprezentujących Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu, przedsiębiorca Paweł Antczak, prowadzący działalność pod nazwą ONO w Poznaniu, przedstawił listę dystrybutorów, zawierającą 16 podmiotów (w tym 14 krajowych), którym dostarczył, wedle zestawienia 150 sztuk produktu – krzeselka BOOM w okresie od 20 kwietnia do 27 września 2007 r. Ponadto złożył oświadczenie, zgodnie z którym na stanie magazynowym znajdowało się 320 sztuk krzesełek BOOM. Te dwa oświadczenia stanowiły rozliczenie partii towaru w ilości 470 sztuk, którą przedsiębiorca zakupił na podstawie faktury nr 070522, a która dotarła do Polski 27 czerwca 2007 r.

W piśmie z 23 listopada 2007 r. Prezes UOKiK wezwał przedsiębiorcę do przedstawienia dowodów wycofania z rynku wszystkich krzesełek BOOM. W treści pisma wskazano na przykładowe rodzaje dokumentów, jakie przedsiębiorca mógł przedstawić na dowód podjętych działań, wraz z ilościami wskazanymi w protokole kontroli przesłanym przez Inspekcję Handlową.

W piśmie z 29 grudnia 2007 r. przedsiębiorca informując o podjętych działaniach w celu wycofania ze sprzedaży wszystkich krzesełek BOOM odniósł się do 150 sztuk dostarczonych zgodnie z przedstawionym wcześniej zestawieniem sprzedaży 16 dystrybutorom.

Podobnie kolejne pismo przedsiębiorcy z 18 stycznia 2008 r. zawiadamia o otrzymaniu informacji dot. krzesełek BOOM od wszystkich klientów. Pismo informuje ponadto, że ww. krzeselka, które przedsiębiorca wprowadził w poprzednim [2007] roku, były importowane od firmy Ningbo Shenma z Zhejiang w Chinach.

Z uwagi na wątpliwości, wynikające z rozbieżności w przesłanej przez przedsiębiorcę dokumentacji, UOKiK wystąpił do Departamentu Polityki Celnej Ministerstwa Finansów o informacje na temat ilości produktu – krzeselka BOOM, sprowadzonego w latach 2006-2008 przez przedsiębiorcę Pawła Antczaka, prowadzącego działalność pod nazwą ONO w Poznaniu. Departament Polityki Celnej Ministerstwa Finansów poinformował, że powyższy przedsiębiorca sprowadził krzeselko BOOM w dwóch partiach, które zostały zgłoszone 23 marca i 27 czerwca 2007 r. w łącznej ilości 940 sztuk.

W piśmie z dnia 11 sierpnia 2008 r. przedsiębiorca przedłożył poświadczoną za zgodność z oryginałem listę dystrybutorów, zgodnie z którą, w okresie od 26 marca 2007 r. – 7 grudnia 2007 r. 60 podmiotom dostarczono 718 sztuk ww. produktu.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK uznał, że przedsiębiorca Paweł Antczak, prowadzący działalność pod nazwą ONO w Poznaniu, wprowadził w błąd organ nadzoru w ten sposób, że znając prawdziwą ilość wprowadzonych na rynek krzesełek BOOM, które nie spełniały ogólnych wymagań bezpieczeństwa, podał zaniżoną ich liczbę, najpierw działającej w imieniu organu nadzoru Inspekcji Handlowej, a potem bezpośrednio organowi nadzoru. Także w toku dalszych czynności, mających na celu wstępne zbadanie zasadności wszczęcia postępowania, przedsiębiorca nie sprostował informacji dotyczącej ilości ww. produktu, wprowadzonego na rynek, mimo iż, na co wskazuje treść korespondencji oraz treść żądań Prezesa UOKiK, musiał się liczyć z tym, że czynności dotyczą wszystkich wprowadzonych na rynek produktów tego typu, a nie tylko wybranej partii. Potwierdza to fakt oświadczenia przedsiębiorcy o podjętych działaniach wobec nabywców 150 sztuk jako działaniach wobec

wszystkich krzesełek BOOM (pismo z 29 grudnia 2007 r.). Podobnie ocenić należy oświadczenie z 18 stycznia 2008 r., w którym mowa jest o „wszystkich klientach”, „krzeselkach, które firma wprowadziła w zeszłym roku do sprzedaży” oraz „zaimportowanych od firmy Ningbo” za każdym razem w kontekście 150 sztuk ww. krzesełek. Wszystkie te działania odnosiły się zatem jedynie do ilości produktu wskazanej w protokole kontroli, która była oparta na wprowadzającej w błąd deklaracji strony. O tym, że strona miała świadomość istnienia większej ilości produktu – krzeselka BOOM świadczą działania samej strony, która przedstawiając zestawienie sprzedaży krzeselka BOOM Inspekcji Handlowej (pismo z 11 października 2007 r.) uwzględniła w nim także krzeselka zakupione, jak się okazało w toku dalszych czynności wyjaśniających, w dostawie innej niż deklarowana jako jedyna w toku kontroli. Gdyby strona istotnie była przekonana, że kontrola dotyczy tylko ostatniej dostawy, przedstawiłaby zestawienie uwzględniające tylko ową ostatnią dostawę.

Wątpliwości Prezesa UOKiK budzi ponadto zadeklarowany przez przedsiębiorcę stan magazynowy ww. produktu. Zgodnie z oświadczeniem przedsiębiorcy z 11 października 2007 r. na stanie magazynowym znajdowało się 320 sztuk krzesełek BOOM. Kolejna deklaracja, pochodząca z 6 lutego 2008 r., stanowi, że na stanie magazynowym znajdują się 222 sztuki ww. krzesełek. W okresie pomiędzy tymi oświadczeniami przedsiębiorca dokonał sprzedaży 150 sztuk ww. produktu podmiotom z Ukrainy, o czym świadczą faktury z 14 listopada i 7 grudnia 2007 r. Ponieważ w okresie pomiędzy 11 października 2007 r., a 6 lutego 2008 r. przedsiębiorcy zwrócono jedynie sześć sztuk produktu, uzasadnione są wątpliwości co do prawdziwości jednego tych oświadczeń.

Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes UOKiK uznał, że strona udzieliła organowi nadzoru nieprawdziwych informacji oraz informacji wprowadzających w błąd.

Zgodnie z art. 33a ust. 1 pkt 2) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za nieudzielenie informacji niezbędnych do stwierdzenia, czy produkt jest bezpieczny lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta lub dystrybutora karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł. Działania Pawła Antczaka, prowadzącego działalność pod nazwą ONO w Poznaniu, wyczerpują znamiona określone w tym przepisie.

Kara pieniężna, nakładana na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów ma charakter fakultatywny, co oznacza, że Prezes UOKiK w ramach uznania administracyjnego decyduje, czy w danej sprawie nałożenie kary jest zasadne. Ustawa o

ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców.

Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków.

Na wysokość kary w niniejszym postępowaniu wpłynęła ocena całokształtu okoliczności sprawy, dokonana przez Prezesa UOKiK. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez przedsiębiorcę na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Należy również podkreślić, że produkty te są przeznaczone dla dzieci, a więc dla grupy konsumentów która – zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 4) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów – jest szczególnie narażona na niebezpieczeństwo w związku z używaniem produktu.

Za okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK uznał fakt, że nie otrzymał żadnych skarg na produkt będący przedmiotem postępowania.

Zysk osiągnięty przez przedsiębiorcę określono jako różnicę między średnią ceną sprzedaży krzesełek BOOM dystrybutorom i średnią cenę zakupu tych produktów od przedsiębiorcy NINGBO SHENMA z Zhejiang w Chinach. W oparciu o przekazane przez Inspekcję Handlową faktury ustalono, że cena zakupu jednego krzeselka wynosiła 14 dolarów USA (ok. 45 zł, biorąc pod uwagę średni kurs dolara amerykańskiego w tamtym okresie). Z uwagi na to, iż strona postępowania stosowała różne ceny sprzedaży produktów będących przedmiotem postępowania, Prezes UOKiK przyjął jako średnią cenę sprzedaży jednej sztuki produktu średnią arytmetyczną najwyższej i najniższej ceny sprzedaży. Tak obliczona średnia cena sprzedaży wynosi 95,78 zł.

Ustalając wymiar kary, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów – należy bowiem zauważyć, że zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie, za czyn popełniony przez stronę Prezes UOKiK może nałożyć karę do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Niniejsza decyzja, zgodnie z art. 25 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stanowi podstawę wpisu do prowadzonego przez Prezesa UOKiK rejestru produktów niebezpiecznych. Zgodnie z § 4 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia rejestru produktów niebezpiecznych (Dz. U. z 2004 r., Nr 87, poz. 814), w przypadku decyzji, której nie nadano rygoru natychmiastowej wykonalności, Prezes UOKiK dokonuje wpisu do rejestru z urzędu po upływie terminu, od kiedy decyzja stała się ostateczna.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
zastępca dyrektora
Departamentu Nadzoru Rynku
Dariusz Łomowski

Otrzymuje:

Paweł Antczak
„ONO”
ul. Kowalewicka 13
60-002 Poznań